Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

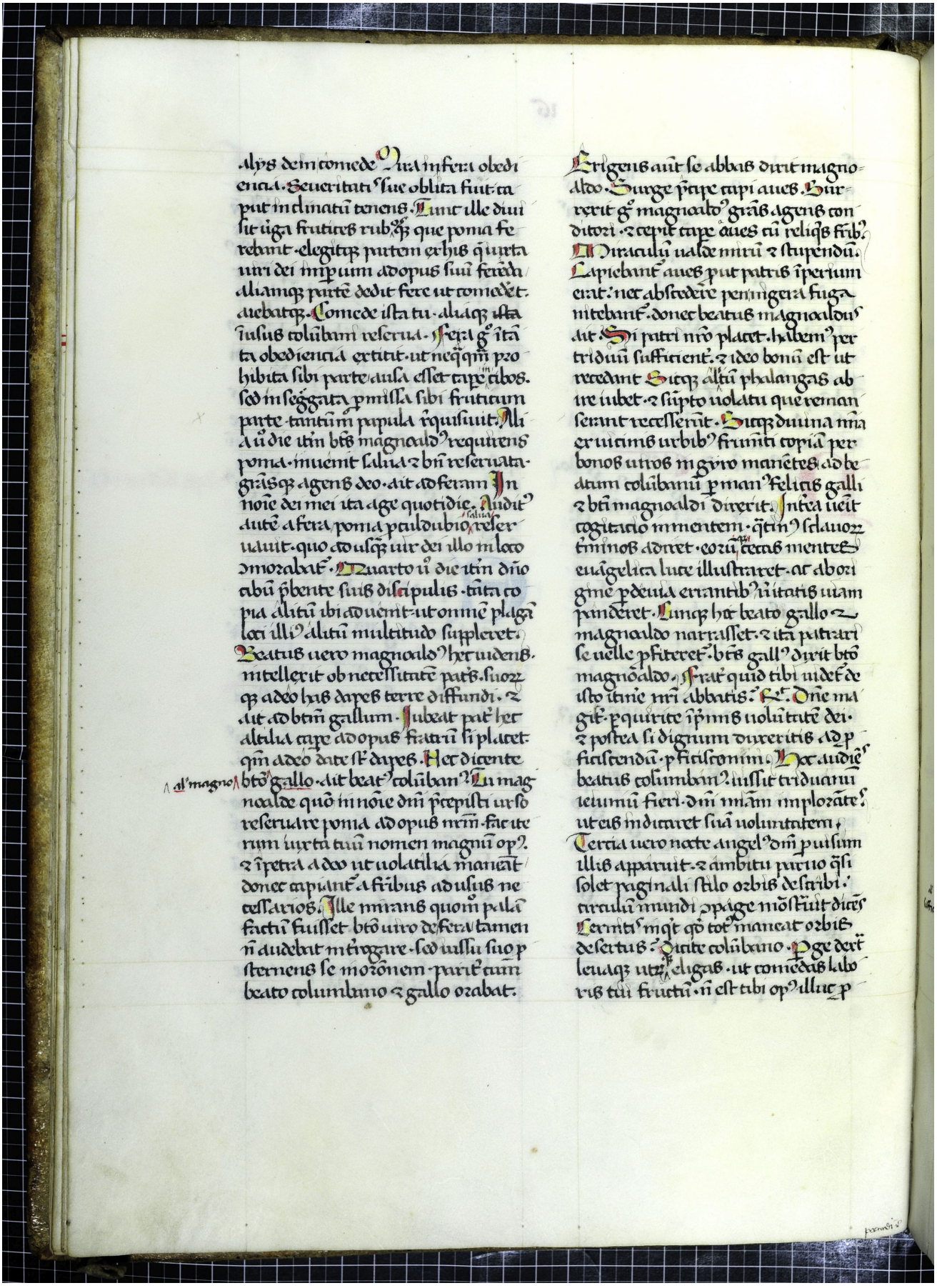

alys dem comede. Ira infera obedi
entia. Seueritati sue oblita fuit ta
put inclinatu tenens. Iunt ille dui
sit iuga frutices rubi q̄ que poma fe
rebant. elegitq; puton erbis q̄ iuxta
uiri dei impium adopus suu ferida
aliamq; partē dedit fere ut comedet.
aebatq;. Comede ista tu. aliaq; ista
iusus colūbam reseruā. Fera g̃ ita
ta obedientia extitit. ut neq; q̄m pro
hibita sibi parte audā esset tapē cibos.
sed in seḡgata p̄missa sibi fructuum
parte tantū in papula requisuit. Ali
a ū die utin bt̄s magnald̄ requiens
poma. inuenit lilia. bn̄ reseruata.
gr̃asq; agens deo. ait ad feram. In
noie dei mei ita age quotidie. Audit
aute a fera poma p̄ dubio reser
uauit. quo ad usq; uir dei illo in loco
morabat. Quarto ū die utin dño
abū p̄bente suis discipulis. tanta co
pia alitū ibi aduenit. ut omnē plagā
loci illi alitū multitudo supplceret.
Beatus uero magnald̄ hec uidens.
mtellexit ob necessitatē patris. suoz
q; adeo hus dapes terre diffundi. et
ait ad bt̄m gallum. Jubeat pat̄ hec
altilia tape ad opus fratrū si placet.
qm adeo date st̄ dapes. Hec dicente
bt̄o gallo. ait beat̄ colūban. Tu mag
nealde quo in noie dn̄i p̄cepisti ursо
reseruare poma ad opus mon̄m. fac ite
rum iuxta tuū nomen magnū op̄.
et petra a deo ut uolatilia maneāt
donec tapiant a fribus ad usus ne
cessarios. Ille mirans quo pala
fractū fuisset. bt̄o uiro de fera tamen
n̄ audebat mitigare. sed ullu suo p
sternens se moronem. parit cum
beato columbano et gallo orabat.

Erigens aut se abbas dixit magno
aldo. Surge pape tapi aues. Sur
rexit g̃ magnald̄ grās agens con
dit̄ori. et repit tape aues cū reliqs frib̄.
Miracula ualde mirū et stupendū.
Lapiebant aues put patris ī perium
erat. nec abstrahere penitus fuga
mitebant. donec beatus magnaldus
dix. Si patri nr̄o placet. habem̄ per
triduū sufficienter. et ideo bonū est ut
recedant. Statq; altū phalangas ab
ire iubet. et supto uolatu que remā
serant recesserūt. Siccq; diuina mia
er uicinis urbib̄ frumti copia per
bonos uiros in giro manētes. ad be
atum colūbanū p̄ man̄ felicis galli
et bt̄i magnaldi direxit. Interea uicit
cogitatio mentem. q̄tin̄ scelanoz
tminos adiret. eoru̇ ceras mentes
euāgelica luce illustraret. ac aboi
gine p̄cula errantib̄ ui tatis uiam
p̄monstret. Tunc hec beato gallo et
magnaldo narrasset. et ita petrari
se uelle p̄fiteret. bt̄s gall̄ dixit bt̄o
magnāldo. Frat̄ quid tibi uidet de
isto itinere mri abbatis. Ille. Dñe ma
gist̄. p̄quirite ip̄m̄s uolū tatē dei.
et postea si dignum duxeritis. ad p
ficiscendū. p̄ficiscemur. Hec audiē
beatus colūban̄ iussit triduanu
ieiuniū fieri. dn̄m mām̄ implorāte.
ut eis m̄ dicaret sua uolumtatem.
Tertia uero nocte angel̄ dn̄i p̄ uisum
illis apparuit. et ambitu paruo q̄si
solet paginali stilo orbis describi.
tra ulū mundi p̄ agie mōstrauit dicēs.
Permti mḡt q̄ tot maneat orbis
desertus. Tunc colūbano. Dirige dext̄
leuaq; utr̄ eligas. ut comedas labo
ris tui fructū. n̄ est tibi op̄ illuc p

al'magno